

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Konečnou ve věci

žalobce: **Z. B.**, narozen ...
bytem J. čp. 134, R., PSČ ...
zastoupen zmocněncem Mgr. P. A.
adresou pro doručování v T. 11, P. 2, PSČ ...
proti
žalovanému: **Policie České republiky**, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje
Hradec Králové, Ulrichovo nám. čp. 810, PSČ 501 01

v řízení o žalobě proti udělení pokuty v blokovém řízení dne 2. 9. 2016,
č. bloku C1522775, série FC/2013,

takto:

Žaloba se odmítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou napadeným rozhodnutím, tj. pokutovým blokem vydaným v blokovém řízení (č. bloku C1522775, série FC/2013), byla žalobci uložena pokuta ve výši 1.000 Kč za přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), v souvislosti s porušením ustanovení § 71 odst. 4 téhož zákona, kterého se měl dopustit tím, že nezastavil na světelný signál s červeným světlem „Stůj“ při řízení provozu přenosným signalizačním zařízením.
2. Žalobce se žalobou ze dne 10. 12. 2016 domáhal přezkoumání zákonnosti shora specifikovaného rozhodnutí - pokutového bloku ze dne 2. 9. 2016, č. C1522775, série FC/2013, vydaného obvodním oddělením Nová Paka (poznámka soudu: žalobcem současně uvedené čj. KRPH-81910/PŘ-2016-050414 je číslem jednacím, pod kterým bylo vyhotoveno oznámení o uložení pokuty právě na základě uvedeného pokutového bloku), a navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Nutno poznamenat, že žalobce označil za žalovaného PČR KŘ – územní odbor Jičín, obvodní oddělení Nová Paka. Vzhledem k tomu, že obvodní oddělení je pouze organizační složkou Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, je žalovaným Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje.
3. Žalobce považuje uvedené rozhodnutí za nezákonné, neboť dle jeho názoru pominuly obligatorní podmínky pro daný typ zkráceného blokového řízení. Vzal totiž zpět

souhlas podmiňující tento typ zkráceného řízení, a to písemně v žádosti o přezkum, kterou správnímu orgánu doručil a v níž žádal o řešení přestupku v rámci správního řízení. Této jeho žádosti však nebylo vyhověno s tím, že pro přezkum řízení ve smyslu § 94 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), nebyly shledány důvody.

4. Žalobce současně spatřuje procesní vadu v tom, že správní orgány důkladně nehodnotily jeho žádost jako takovou a zcela ignorovaly argument zpětvzetí souhlasu. Má zato, že nevyhověním této jeho žádosti o projednání přestupku ve správním řízení tak byl významně zkrácen na svém právu a že postup správního orgánu je nesprávný a nezákonný.
5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný popsal okolnosti případu. Uvedl, že žalobu považuje za opožděnou pro zmeškání lhůty pro podání žaloby i za nepřípustnou z důvodu nevyčerpání řádných opravných prostředků v řízení před správním orgánem. Zároveň má zato, že je žaloba i věcně nedůvodná.
6. Krajský soud se musel nejprve zabývat splněním podmínek řízení ve smyslu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba nemůže být projednána a musí být odmítnuta z následujících důvodů.
7. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že dne 2. 9. 2016 byl se žalobcem projednán na místě ve zkráceném řízení přestupek, kterého se dopustil v Nové Pace, Krkonošské ulici, za který mu byla pokutovým blokem č. C1522775, série FC/2013, uložena pokuta ve výši 1.000 Kč. Souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení dokumentuje podpis žalobce na předmětném pokutovém bloku.
8. Dne 11. 10. 2016 doručil žalobce prostřednictvím svého zmocněnce správnímu orgánu I. stupně žádost nazvanou Žádost o přezkum řízení v souladu s § 94 správního řádu, v níž žádal, aby bylo akceptováno zpětvzetí souhlasu s uloženou sankcí a přestupek byl předán oddělením policie Nová Paka k dořešení příslušnému správnímu orgánu.
9. Uvedené podání bylo správní orgánem vyhodnoceno jako podnět k přezkumnému řízení, které následně posoudil přezkumný orgán, tj. Krajské ředitelství Policie České republiky, odbor služby dopravní policie v Hradci Králové. Ten zaslal žalobci sdělení ze dne 14. 11. 2016, v němž uvedl, že uvedený podnět přešetřil a dospěl k závěru, že neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí v blokovém řízení a svůj závěr podrobně odůvodnil.
10. Krajský soud předně konstatuje, že žalobce v žalobě namítá pouze to, že svůj souhlas s projednáním věci v blokovém řízení vzal následně zpět a že pokud toto zpětvzetí správní orgány neakceptovaly, postupovaly nesprávně a nezákonně. Svůj podpis na samotném pokutovém bloku jinak nikterak nezpochybňuje.
11. Blokové řízení je specifickým druhem řízení, ve kterém lze přestupek projednat uložením pokuty, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit (§ 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /dále jen „zákon o přestupcích“/). Výsledkem blokového řízení je uložení pokuty pachateli přestupku, přičemž nemůže-li pokutu zaplatit na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou. Uložení pokuty v blokovém řízení je řízení o přestupku skončeno a proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat.

Uložení pokuty v blokovém řízení představuje akt vydaný příslušným správním orgánem s cílem autoritativně zasáhnout do právních vztahů osoby obviněné z přestupku jako účastníka řízení o přestupku. Jde tedy o rozhodnutí mající podobu individuálního správního aktu.

12. Tím, že žalobce s vyřízením přestupku v blokovém řízení (a uložením pokuty) souhlasil, se vzdal možnosti projednání ve standardním správním řízení včetně možnosti využít opravné prostředky. Následné zpětvzetí souhlasu s projednáním věci v blokovém řízení, tj. tedy ani „zpětvzetí podpisu“ na pokutovém bloku po skončení řízení, jak se domáhá žalobce, již možné není. Pokutový blok, resp. blok na pokutu na místě nezaplacenou, představuje vlastní rozhodnutí v blokovém řízení, které bylo vydáno v důsledku vědomého souhlasu žalobce, a tedy jeho vědomého rozhodnutí, že přestupek bude projednán právě tímto způsobem. Tuto skutečnost ostatně žalobce nezpochybňuje. Tento souhlas je přitom nutno považovat za neodvolatelný procesní úkon. Rozhodnutí v blokovém řízení vydané vystavením pokutového bloku (bloku na pokutu na místě nezaplacenou) se totiž okamžikem jeho podpisu žalobcem (tj. obviněným z přestupku) se stalo pravomocným.
13. Správní orgány tedy nepochybily, jestliže podání žalobce ze dne 3. 10. 2016 (správnímu orgánu došlé dne 11. 10. 2016) posoudily jako podnět k přezkumnému řízení ve smyslu ustanovení § 94 a násl. správního řádu a žalobci bylo následně písemností ze dne 14. 11. 2016 sděleno, že k jeho zahájení nebyl shledán důvod. Není pravdou, že by správní orgány ignorovaly žalobcův argument „zpětvzetí souhlasu“, neboť na straně páté zmíněného sdělení se tímto argumentem přezkumný orgán zabýval a výslovně uvedl, že „zpětvzetí souhlasu k projednání přestupku nemůže akceptovat, neboť v případě blokových pokut tento právní institut zákon nepřipouští“. Současně se zabýval i okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, kdy dospěl ke správnému závěru, že takovým okamžikem je právě podpis obviněného z přestupku.
14. Pokud pak jde o samotné projednání žaloby podané proti pokutovému bloku soudem, nutno konstatovat, že pro správní soudnictví a v něm uskutečňovaný soudní přezkum rozhodnutí správního orgánu je uplatňován požadavek (zásada) subsidiarity a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. Jak obecně stanoví ustanovení § 5 s. ř. s., domáhat soudní ochrany se lze ve správním soudnictví jen v těch případech, kdy před tím navrhovatel (žalobce) využil (vyčerpal) řádné opravné prostředky ve sféře veřejné správy. Tyto opravné prostředky musí být uplatněny a musí o nich být rozhodnuto dříve, než se účastník obrátí na soud. Stanovení této podmínky bezpochyby do jisté míry omezuje přístup k soudu, s ohledem na zásadu subsidiarity však nikoli svévolně a bezdůvodně. V jejích intencích jde o následnou soudní kontrolu rozhodnutí veřejné správy a o následné poskytnutí soudní ochrany dotčeným veřejným subjektivním právům žalobce. Obecně řečeno, systém opravných prostředků na úrovni veřejné správy, včetně požadavku na jejich předchozí uplatnění, má sloužit k tomu, aby veřejná správa sama mohla napravit svá případná pochybení, a aby se k soudu dostaly jen ty případy, které veřejná správa sama řešit již nemůže.
15. Pokud soudní řád správní označuje za nepřípustnou žalobu proti správnímu rozhodnutí, vůči němuž žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky (§ 68 písm. a/ s. ř. s.), tím spíše (a *minori ad maius*) musí být nepřípustná žaloba proti rozhodnutí (zde rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 84 zákona o přestupcích), které bylo vydáno v důsledku souhlasu žalobce, a tedy jeho vědomého rozhodnutí, že přestupek

nebude projednáván ve správním řízení ani v prvním stupni řízení, jehož předmětem by bylo skutkové i právní posouzení jeho jednání. Není tedy rozhodující, že proti uložení pokuty v blokovém řízení nejsou přípustné opravné prostředky, jichž by bylo možno využít (§ 84 odst. 2 zákona o přestupcích). Rozhodující je, že žalobce nevyužil opravné prostředky v řízení o přestupku, jež mohlo být z jeho dispozice vyvoláno, a to proto, že nevyvolal ani samotné řízení v prvním stupni. Jde tak o situaci, kdy žalobce skutečně nevyčerpal všechny opravné prostředky v řízení před správním orgánem, které jsou právními předpisy připuštěny. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je proto podle ustanovení § 68 písm. a) s. ř. s. nepřipustná žaloba proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona o přestupcích (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2014, čj. 6 As 96/2014-31, v němž tento soud vyslovil závěr, že „přímá žaloba proti rozhodnutí vydanému v blokovém řízení /pokutový blok/ není přípustná“).

16. S ohledem na shora uvedené musel krajský soud žalobu odmítnout dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřipustnou v návaznosti na ustanovení § 68 písm. a) s. ř. s.
17. Dlužno dodat, že pokud žalobce v žalobě současně požadoval zrušení stanoviska „nadrízeného orgánu“, čímž mínil zřejmě sdělení o přešetření podnětu postoupeného k přezkumnému řízení ze dne 14. 11. 2016, v tom také nemohl být úspěšný (ani v případě samostatné žaloby proti němu), a to z následujících důvodů.
18. Dle ustanovení § 94 odst. 1 správního řádu v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení, tento podnět však není návrhem na zahájení řízení. Jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelci. Na zahájení přezkumného řízení není právní nárok, proto ani žaloba proti sdělení o nezahájení přezkumného řízení, nemůže být úspěšná, neboť nejde o rozhodnutí, které by zasáhlo do subjektivních hmotněprávních oprávnění či povinností žalobce. Rovněž sdělení ze dne 14. 11. 2016 pouze vyjádřilo, že mimořádné procesní prostředky dozorcího práva se v této věci nepoužijí a že původní rozhodnutí správního orgánu se nemění. V tomto směru lze odkázat na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž vyplývá, že pod pojmem „rozhodnutí“ ve smyslu § 65 s. ř. s. nelze rozumět sdělení o nezahájení přezkumného řízení podle § 94 odst. 1 a násl. správního řádu (viz např. rozsudek ze dne 14. 2. 2008, čj. 7 As 55/2007-71 nebo ze dne 22. 5. 2008, čj. 9 As 1/2008-135). Předmětné sdělení ze dne 14. 11. 2016 je proto nutno považovat za vyloučené ze soudního přezkumu ve smyslu § 70 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a žaloba proti němu by musela být postupem podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 68 písm. e) s. ř. s. rovněž odmítnuta.
19. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.
20. Krajský soud poznamenává, že vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta, krajský soud žalobce ani nevyzýval k zaplacení soudního poplatku spojeného s podáním žaloby, neboť by za dané situace byl nyní žalobci opět vrácen dle ustanovení § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 4. července 2018

Mgr. Helena Konečná v. r.
samosoudkyně